

Veiklos ir išpūdžių kupini šeštadieniai lietuvių mokyklėlėje

Valensijos lietuvių mokyklėlė „Lituanica” – tai vieta, kurioje vaikai susirenka ne tik mokytis lietuvių kalbos, kultūros ir istorijos, bet ir smagiai, naudingai praleisti laiką. Kiekvieną šeštadienio pamokėlę vaikai turi progos mintimis nukeliauti į Lietuvą, pažinti lietuvių tradicijas, pasinerti į jų aplinką, prisiminti svarbius šalies įvykius, bendrauti lietuviškai, klausytis ir dainuoti lietuviškas daineles arba tiesiog savo rankutėmis sukurti kokį nors daiktą, padėsiantį išsaugoti jų lietuvišką tapatybę.

Per pastaruosius penkis mėnesius į Valensijos lietuvių bendruomenės veiklą įsiliejo ir pamokėles vaikams vedė pedagogė Kristina Šileikienė, kuriai talkino dvi šaunios mokytojos-padėjėjos Gaisva ir Ema. Pirmąsias savo pamokėles Kristina skyrė susitarimams, elgesio taisyklėms, kurių visi vaikučiai turėjo laikytis. Susitarimai buvo kuriami ir piešiami pačių vaikų. Žinoma, mokytoja nepamiršo paminėti ir penkių pirštukų taisyklės, itin svarbios vaikų tarpusavio santykiams palaikyti.

Mokantis bet kurios kalbos svarbu yra išmokti pasisveikinti. Įdomu tai, kad per šį laikotarpį mokyklėlėje „Lituanica” vaikai ne tik išmoko lietuviško prisistatymo ypatumų, bet ir su mokytojos pagalba nusifilmavo video laiške ir prisistatė Lietuvos vaikams, taip parodydami savo draugiškumą bei priklausymą tai pačiai – lietuvių – bendruomenei. Nors kai kuriems vaikučiams pirmiausia nepavykdavo raiškiai, aiškiai ir garsiai prisistatyti, po kelių bandymų video laiškas vis dėlto pavyko ir buvo sėkmingai išsiųstas į Lietuvą.

Pamokėlėse buvo nemažai kalbėta apie Lietuvos orą, metų laikų kaitą ir jų įtaką žmonėms. Vaikučiai sužinojo, kad atėjus rudeniui Lietuvoje oras šąla, medžių lapai nusidažo gražiausiomis spalvomis – geltonai, žaliai, raudonai – ir krenta. Kartu su mokytoja Kristina vaikai prisiminė populiarią Helovino šventę, o pamokėlė virto tikra Helovino moliūgų ir moliūgų košės gamyba.

Rudenį švenčiama ypatinga – Vėlinių – šventė, todėl tuo laikotarpiu pamokėlėse vaikams buvo akcentuota, kad gyvenimas eina ratu, o žmonės gyvi tol, kol juos prisimename. Gražu ir svarbu prisiminti mirusius šeimos narius ir artimuosius, uždegti jiems žvakelę. Suprasti Vėlinių bei mirusiųjų prisiminimo reikšmę vaikučiams padėjo 10 min. ištraukos iš lietuviškai dubliuoto garsaus animacinio filmo „Koko“ peržiūra.

Mokyklėlėje kiekviena pamokėlė yra skirtinga, ir vaikai sužino įvairiausių su Lietuva susijusių dalykų. Vieną kartą vaikai daugiau klausosi ir bendrauja, kitą – smagiai žaidžia, dainuoja, šoka ir tiesiog linksminasi, kaip anuomet, kai šokdami dainavo smagią dainelę „Jurgeli, meistrelī“. Dažnai pamokėlių pabaigoje mokytojų iniciatyva vaikučiai žaidžia žaidimą „Keičiasi tie...“, kurio metu tiek mokytojos, tiek patys vaikai patiria nuoširdų džiaugsmą, matydami, kaip mokyklėlė virsta pramogų ir poilsio vieta.

Be žaidimų, pasitelkiant paprastus daiktus bei vaizdus vaikams būdavo išaiškinamos svarbios kasdienės sąvokos, tokios kaip šeima. Kalbėdami su mokytoja apie šeimą, mokinukai dėliojo akmenukus-šeimos narius, kuriuos sudarė ne tik mama ir tėtis, bet ir senelis, senelė, dėdės, tetos, pusbroliai ir pusseserės, buvo pasakojama apie kelių šeimų relikvijas. Vaikams ypač patiko ant medžio lipdyti šeimos narius ir artimuosius. Taip pat mažyliai sužinojo, kad po kūdikystės seka vaikystė, paauglystė, jaunystė, branda ir senatvė.

Svarbu paminėti, kad per pastarąjį laikotarpį lietuvių kalbos pamokėlės neapsiribojo vien tik mokyklėlės patalpa. Mokymosi vieta taip pat tapo šalia esantis paplūdimys arba... Lietuvos Respublikos konsulato patalpos, kur vieną šeštadienį vaikai buvo susirinkę. Susėdę prie didelio stalo mažyliai daug rašė, karpė, klįjavo ir spalvino. Klausydami „Trijų paršiukų“ pasakos, jie lankstė namą bei sudėliojo savo kambarį.

Gruodis mokyklėlėje buvo skirtas Adventui bei Kalėdinės šventės pasiruošimams. Artėjant Kalėdų renginiui vaikai atsinešė namuose sukurtą, Kalėdų seneliui skirtą piešinį-laišką, kartu su mokytojomis repetavo tradicines lietuviškas Kalėdų dainas, aptarė senąsias lietuvių švenčių tradicijas. Renginio dieną, gruodžio 21-ąją, vaikai įteikė Kalėdų Seneliui savo piešinį-laišką, kartu su moterų ansambliu sudainavo sutartinę „Tu, avinėli“, lietuvių liaudies dainą „Aš pasėjau žalią liną“ ir finalinę dainą „Kalėdų naktį tylią“. Tuo tarpu kartu su Kalėdų seneliu sudainavo dainelę „Kam, tavo, vilkeli, akelės šviesios, Kalėda?“. Vaikučiai šventėje buvo aprengti baltos arba raudonos spalvos drabužėliais, o paskutinę dainą visi kartu

dainavo rankose laikydami žvakutes su ledinėmis lemputėmis. Tiek pasiruošimai, tiek pati Kalėdų šventė buvo jaudinantys, kupini džiaugsmo ir švelnumo.

Džiugu, kad per šį laikotarpį Kristinos ir kitų mokytojų dėka mokyklėlėje išaugo mažųjų mokinių ratelis, kad mokyklėlės veikla plečiasi, pritraukdama vaikučius vis naujais ugdymo metodais ir atsiranda naujų gabių ir motyvuotų mokytojų, suteikiančių vaikučiams dar daugiau žinių apie Lietuvą bei kviečiančių žaisti lietuvių kalbą.